

*Kdor tu živiš, z življenjem si navzkriž.
Med tebe in življenje se postavi nekaj,
kar ti ne dá do njega in trpiš,
pa móli, kolni ali s svetom se prerekaj.*

*Tako se s tistim nekaj vse življenje bíješ
in vsak dan znova kri v upor kipi.
A vsak dan znova padaš in podlegaš,
srce se v gnojni tvór ti spremeni.*

*Med tebe in življenje se postavi smrt
in čaka, da do kraja ves usahneš.
Nobenega trenutka ti ne podari;
ko že čohniš, šele takrat v jesen omahneš.*

*Jesen je zunaj. Ta jesen je moja ...
Ne spogledujte se in ne skrbite!
Pri nas umiramo brez vsake groze:
v rokó mi dajte svečo ter mi jo prižgite!*

VILLONOVA OSMRTNICA SEBI IN TOVARIŠEM, OBSOJENIM NA VEŠALA

POSLOVENIL OTON ŽUPANČIČ

*Bratje ljudje, ki dihate še zrak,
ne imejte src zakrknjenih za nas,
saj, če se smili vam tak siromak,
Bog se tem rajši bo ozrl na vas.
Tu vidite pet, šest pripetih nas:
meso, nekda j preveč na požrtije,
nam že je vse razjedeno in gnije,*

*in mi, le kost, se bomo v prah zdrobili.
Iz naših muk nihče naj burk ne brije;
molite mar, naj Bog se vseh usmili!*

*Če kličemo vas bratje, nas zato
ne glejte pisano, čeprav smo v smrt
šli po pravici. Pa je že tako,
da včasih človek s pametjo je sprt;
zdaj, ko nad nami se je znesel srd,
prosite sina Matere Marije,
da žarek milosti na nas izlije
in da ubrani nas peklenski sili.
Mrtvi smo, naj nihče nas več ne bije;
molite mar, naj Bog se vseh usmili!*

*Dež nas pošteno omil je in prepral,
zdaj sonce nas suši in nas črni;
vran, jastreb nam oči je izkljuval,
oskubel nam bradó in obrví.
Nikdar nikoli nam pokoja ni;
zdaj sem, zdaj tja, kot veter se obrača,
nenehoma vsem sapam smo igrača,
bolj ko satjè so ptiči nas zvotlili.
Ne, v našo bratovščino se ne spleča;
molite mar, naj Bog se vseh usmili!*

*Kralj Jezus, ki nad vsemi si vladar,
ne daj, da bo pekel naš gospodar:
z njim ne bi radi se kar nič menili.
Ljudje, tu so norčije prazna stvar;
molite mar, naj Bog se vseh usmili!*